

[Inger Stilling Pedersen.]

er, at vi forstår, at det er vigtigt, at vi gør noget, også til gavn for kirken, og en dåbsop-læring er nødvendig.

Ordføreren for forslagsstillerne (Burgdorf) (KF):

Den debat, der nu har været, har tilsyneladende vist en stor interesse for denne sag, og det er jeg da taknemlig for.

Det er rigtigt, som det er sagt adskillige gange, at vi har fremsat dette forslag på grundlag af FDF/FPFs forslag, og jeg vil da heller ikke undlade at rette en tak til de mennesker, som står bag dette forslag, for jeg mener, at sigtet her er det rigtige.

Der er nu – ikke bare her i salen, men også tidligere – sagt både for og imod dette forslag, og jeg er da overbevist om, at det vil der også fortsat blive, men det er bare godt. Der er måske en del, som har fået ordet kirkeskole galt i halsen og forestiller sig en skolebygning med klasseværelser og legepladser og alt det dér. Det er jo ikke meningen. Man kunne lige så godt sige kirkelig undervisning, for det er det, der er formålet. Men ordet og udtrykket kan jo være det samme, når indholdet bliver ens.

Det er nemlig ikke meningen, at denne undervisning på nogen måde skal træde i stedet for kristendomsundervisningen i skolen, slet ikke, det er slet ikke forslaget sigte. Det er heller ikke hensigten, at forslaget skal influere på den obligatoriske kristendomsundervisning i skolerne eller konfirmandundervisningen som sådan. Formålet med dette forslag er en pointering af, at kirken står med et enormt ansvar over for de unge, der i kirken er døbt til den kristne tro, efter at man ikke længere kan opfatte folkeskolens kristendomsundervisning som dåbsoplæring. Det er her, kirken må træde til, hvis den vil fortsætte som formidler af den kristne kulturarv, den kulturarv, vort folk har bygget på i mere end 1.000 år.

Vi lægger vægt på, at den undervisning, som menighedsrådene efter forslaget får mulighed for at gennemføre, naturligvis helt og holdent skal hvile på frivillighedens grund for både børn, unge og voksne.

Baggrunden for dette forslag er den dybt alvorlige, at folkekirken i dag, i hvert fald efter min opfattelse, står ved en skillevej, og efter min opfattelse afhænger kursen af, hvilken vej vi, som tror på folkekirkens opgave, ønsker

fulgt. Det skal ikke, og det må ikke, være sådan, at det er udviklingen, der leder os, men derimod os, der bestemmer og fastlægger udviklingen.

Vi har fra gammel tid den opfattelse her i vort land, at ukendskab til kristendommen og dens sandheder er størst i fjerne u-lande, og så er sagen faktisk den, at store dele af den danske befolkning i dag slet ingen kristendomsundervisning får, eller i hvert fald er det meget minimalt. Hvis jeg må citere et gammelt ord, lidt omskrevet: hvorledes skal nogen komme til at tro på nogen eller noget, de ikke kender, og hvorledes skal nogen komme til at lære at kende, hvis ingen underviser. Det er jo sandt. Det er mit håb, at dette lovforslag kan være medvirkende til at afhjælpe netop denne mangel. Jeg tror, at hvis alle gode kræfter, der er interesseret i folkekirken og det evangelium, den står for, går ind i et positivt arbejde, ja, så vil dette forslag blive til gavn, ikke bare for folkekirken, men for det budskab, den bringer, og for hele det danske folk, og se, det var meningen. Det er rigtigt, som det blev sagt af fru Inger Stilling Pedersen, at dette forslag er ikke på nogen måde diktatorisk. Vi vil gerne drøfte det.

Jeg føler grund til at takke ordførerne, selv om man ikke kan sige, at der var så særlig stor tilslutning til forslaget. Alligevel mener jeg, at samtlige ordførere gav udtryk for en vis forståelse for hensigten med dette forslag. Jeg vil også takke ministeren for de venlige tanker, han gav dette forslag med på vejen. Jeg synes, det er rart, at ministeren giver udtryk for, at han som kirkens førstemand har forståelse for de mennesker, der vil folkekirkens vel. Det er da rigtigt, at det er ingen sædvanlig måde at angribe sagen på, at man her kommer med et privat lovforslag på det kirkelige område. Nej, det er det ikke, men vi er heller ikke i en sædvanlig situation, efter min opfattelse, i vort folk i dag, og slet ikke inden for det kirkelige område. Derfor er vi fremkommet med dette forslag. Vi skal nok komme til at debattere dette fremover, det er der ingen tvivl om.

Jeg føler også, at jeg vil sige kirkeministeren tak, fordi han har sendt forslaget over til udvalget, som arbejder med disse sognemedhjælpere. Jeg synes, det ville være udmærket, om man kunne få disse ting belyst i forhold til hinanden.

Der er udtrykt ængstelse for, at der er en risiko for – det er der flere der har sagt – at